№ 2. Maaliskuulla 1899. 4:s vuosikerta.

Tilaushinta: 1 mrk. vuodelta.

Toimittajat: *I. Savolainen ja K. Reponen.*

Aina Aleksandra Hellström.

(Kuvalla).

Aina Aleksandra Hellström syntyi Turussa 1854

Käytyään Tammisaaren seminaarin läpitse, tuli hän opettajattareksi Kuopion kuuromykkäin kouluun syksyllä 1877. Kun tämä koulu seuraavana kevättalvena paloi, niin että sen täytyi siksi lukuvuodeksi lopettaa, matkusti neiti Hellström Ruotsiin, Norjaan ja Tanskaan kuuromykkäin opetusta oppimaan. Kun kuuromykkäin koulut uudestaan järjestettiin, tuli neiti Hellström syksyllä 1892 Kuopion kuuromykkäinkoulun asumalaitoksen johtajattareksi, jossa toimessa hän nyt vieläkin on. Kesällä 1897 teki hän pitkän opintomatkan Ruotsin, Tanskan, Saksan ja Sveitsin kuuromykkäin kouluihin.

Neiti Hellström on vanhimpia Suomen kuuromykkäin opettajia, koska hän on jo yli 20 vuotta opettajattarena ollut ja monet ovat ne kuuromykät, jotka häneltä ovat opetusta ja hoitoa saaneet. Useina kesinäkin on hän käynyt entisiä oppilaitaan heidän kodeissaan katsomassa. Me toivomme että neiti Hellström vielä pitkän ajan saisi tehdä tunnollista työtä kuuromykkäin hyväksi.

Aina Aleksandra Hellström.

Kuollut.

✝ 15 p. Maalisk. kuoli Helsingissä kuuromykkä kuvanveistäjä *Albert Tallroth* kehkokuumeeseen 27 v. vanhana. Kun emme ole ennättäneet saada vainajan kuvaa tähän lehteen, niin kirjoitamme hänestä ja hänen töistänsä tarkemmin ensi numerossa.

Herran rukous.

(Jatk. viime n:roon.)

Tulkoon sinun valtakuntasi.

Tässä puhutaan Jumalan valtakunnasta.

Ajatelkaamme ensin *maallista* valtakuntaa, että oppisimme vähä ymmärtämään mitä merkitsee Jumalan valtakunta. Eri kansat maan päällä kuuluvat eri valtakuntiin. Europassa on isoja ja pieniä valtakuntia. Venäjän isoon valtakuntaan kuuluu monta maata. Myöskin Suomi, meidän isänmaamme, kuuluu Venäjän valtakuntaan. Venäjän keisari on suomalaisten *hallitsija*. Suomalaiset ovat keisarin alamaiset. Ruotsi on pieni valtakunta. Ruotsin kuningas on ruotsalaisten hallitsija. He ovat hänen alamaisensa. Kaikkien alamaisten täytyy totella samaa lakia. Jos viholliset tahtovat tulla maahan hävittämään sitä, niin hallitsija koettaa suojella ja auttaa alamaisiansa oman sotaväen kautta. Ennen Europassa on ollut muita suuria valtakuntia. Jeesuksen syntymisen aikana oli etelä-Europassa Rooman suuri valtakunta. Siihen huului myöskin Palestiina. Keisari Augustus oli hallitsija Rooman valtakunnassa. Tämä valtakunta ei ole enää olemassa. Se loppui monta sataa vuotta sitte.

Jumalan valtakunta ei ole maallinen valtakunta. Se ei lopu milloinkaan, sillä se on ijankaikkinen. Jumalan valtakunta on taivaassa ja myöskin maan päällä. Enkelit ja kuolleet, autuaat ihmiset kuuluvat Jumalan valtakuntaan taivaassa. He tottelevat, kiittävät ja ylistävät Jumalaa. Uskovaiset ihmiset, jotka nyt elävät, kuuluvat Jumalan valtakuntaan maan päällä. Heidän pitää totella Jumalan käskyjä, samalla tavalla kuin maallisten alamaisten pitää totella omaa lakiansa. Jumala suojelee ja varjelee uskovaisia ihmisiä paljoa paremmin kuin hallitsija voi suojella omia alamaisiansa.

Kysyin kerran koulussa: „kutka eivät kuulu Jumalan valtakuntaan?“ Oppilas vastasi: „syntiset ihmiset eivät kuulu Juma-

lan valtakuntaan". Silloin kysyin: „oletko sinä syntinen vai pyhä?" Oppilas vastasi oikein: „olen syntinen". Kun me vielä ajattelimme ja puhuimme tästä, niin hän rupesi ymmärtämään, että me saamme kuulua Jumalan valtakuntaan, vaikka meissä on paljon syntiä. Jumala on armollinen meille heikoille ihmisille. Hän voi antaa meille synnit anteeksi. Hän voi puhdistaa sydämemme, sillä tavalla että Hän antaa meille voimaa voittaa omat pahat halumme ja ajatuksemme. Jeesus itse opetti syntisiä ihmisiä rukoilemaan, että Jumalan valtakunta tulisi heidän tykönsä.

Mihin valtakuntaan kuuluvat ne ihmiset, jotka eivät tahdo kuulua Jumalan valtakuntaan? Kuka on heidän hallitsijansa, jota he tottelevat? Maailmassa on ainoastaan *kaksi* henkistä valtakuntaa: Jumalan valtakunta ja pimeyden valtakunta, jonka päämies on perkele eli paha henki. Raamatussa sanotaan: *joka syntiä tekee, hän on synnin orja.* Ne ihmiset, jotka kuuluvat pimeyden valtakuntaan, sanotaan hengellisesti kuolleiksi. Heillä on ymmärrys, niin että he voivat lukea ja ymmärtää Jumalan sanaa, mutta he eivät huoli totella sitä. He oppivat Raamatusta, että Jumala viimeisessä tuomiossa rankaisee jumalattomia, mutta he eivät pelkää Hänen uhkauksiansa eivätkä rukoile Häntä armahtamaan heitä. He eivät koeta päästä pois pimeyden valtakunnasta Jumalan valtakuntaan. He ovat niinkuin kuolleet, jotka eivät voi puhua eikä liikkua, vaikka heillä on sekä suu että jalat. He eivät halua oppia tuntemaan Jumalaa, vaan ajattelevat ja rakastavat maallisia asioita. Hirmuisen palkan saavat nämät ihmiset kuolemansa jälkeen ja usein jo tässä elämässä. Ne ihmiset, jotka eivät kuulu Jumalan valtakuntaan maan päällä, eivät myöskään pääse kunnian valtakuntaan taivaassa.

Jeesus opetti rukoilemaan, että Jumalan valtakunta tulisi meille. Kun se tulee ihmisen sydämeen, silloin Jumala, joka rakastaa syntistä ihmistä, tekee hänet hengellisesti eläväksi, niin että hän saa ijankaikkisen elämän. Silloin ihminen syntyy uudestaan. Nyt hän rupeaa toisella tavalla lukemaan Jumalan sanaa nöyrällä sydämellä ja hartaasti, etsien vastausta kysymykseen: *mitä minun pitää tehdä, että autuaaksi tulisin?* Hän rupeaa rukoilemaan sydämestä eikä enää ainoastaan huulilla lue ulkoa rukouksia. Maalliset asiat eivät enään ole hänelle tärkeämmät kuin sielun pelastus. Hän rupeaa suuresti pelkäämään syntiä, ja huomaa että hänessä itsessä on paljon syntiä, jota hän ei ennen tietänytkään. Mutta myöskin hän oppii ymmärtämään mitä merkitsee, että *Jumalan valtakunta on vanhurskaus, rauha ja ilo Pyhässä Hengessä.* Tällä tavalla ihminen muuttuu, kun Jumalan valtakunta tulee hänen sydämeensä. Se on kaikkivaltiaan Jumalan työ hänessä. Suuria lahjoja tahtoo Jumala antaa meille. Jeesus sanoi: *kuka teistä on isä, jolta poika anoo leipää, antaako hän hänelle kiven? Eli jos hän anoo* (= pyytää) *kalaa, antaako hän kalan edestä hänelle käärmeen? Jos siis te, jotka pahat olette, taidatte hyviä lahjoja antaa teidän lapsillenne, paljon enemmin teidän taivaallinen Isänne antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä pyytävät.* (Luk. 11 l. 11, 13 v.)

Jeesus on myöskin puhunut siitä, kuinka kaikki ihmiset vaeltavat joko leveällä tiellä, joka vie kadotukseen, taikka kapealla tiellä, joka vie ijankaikkiseen elämään. Hän sanoi, että *monet* vaeltavat leveällä tiellä. Tämä opetus varoittaa meitä elämästä niinkuin näemme suuren joukon ihmisiä elävän, jotka eivät huoli sielunsa pelastuksesta. Jumala, joka yksin tuntee ihmisten sydämet, tietää, millä tiellä kukin meistä vaeltaa. Hän yksin voi auttaa meitä vaeltamaan elämän tiellä. Häntä me rukoilemme:

Meit' auta hurskaasti elämään
Ja viimein täältä lähtemään,
Ett' kun me kerran kuolemme,
Sun luokses', Herra, pääsemme!

Kun rukoilemme että Jumalan valtakunta tulisi, muistakaamme silloin myöskin pakanoita, jotka eivät tiedä mitään Vapahtajasta, mutta joiden tykö monet lähetyssaarnaajat lähtevät opettamaan Jumalan sanaa. Muistakaamme rukoilla myöskin niiden oman maan kuuromykkäin edestä, jotka eivät vielä ole saaneet mitään opetusta. Vieköön Jumala heitä hengellisestä pimeydestä Hänen ihmeelliseen valkeuteensa! Rukoilkaamme, että Jumalan valtakunta tulisi heille ja myöskin meidän omiin, meidän kotiväkemme ja tuttaviemme sydämiin, niin että oppisimme totuudessa Jumalaa palvelemaan. Jeesus on sanonut: *Rukoilkaa, ja teille annetaan.*

Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä, niinkuin taivaassa.

Tässä rukouksessa puhumme Jumalan tahdosta. Tahdon ensin selittää mitä merkitsee, että jonkun *tahto tapahtuu*. Mainitsen pari esimerkkiä ihmisten elämästä. Talossa maalla isännän tahto tapahtuu sillä tavalla, että palvelijat ja työmiehet tekevät työtä niin kuin isäntä tahtoo ja käskee. He tottelevat häntä eli noudattavat hänen tahtoansa. Toinen esimerkki: opettaja koulussa tahtoo, että oppilaat oppisivat paljon ja tulisivat hyviksi ihmisiksi. Hänen tahtonsa tapahtuu, silloin kun oppilaat koulussa ovat ahkerat ja tarkkaavaiset ja käyttäytyvät hyvin. Silloin he oppivat paljon, ja opettajalla on hyvä mieli. Opettajan tahto ei tapahdu, jos oppilaat ovat laiskat, tarkkaamattomat ja pahat. Silloin he oppivat vähän, ja opettaja on surullinen heidän tähtensä.

Jumala tahtoo, että ihmiset eivät tekisi syntiä vaan eläisivät hurskaasti täällä maan päällä. Hän tahtoo, että me oppisimme tuntemaan ja rakastamaan Häntä ja pääsisimme Hänen tykönsä taivaasen, kun tämä elämä loppuu. Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset tulisivat autuaiksi. Jumalan tahto tapahtuu silloin kun ihmiset tottelevat Hänen käskyjänsä. Ainoastaan ne ihmiset, jotka tuntevat ja rakastavat Jumalaa, voivat oikein totella Häntä. Tässä rukouksessa me rukoilemme, että me ja muut ihmiset täällä maan päällä oppisimme ymmärtämään ja tekemään mitä Jumala tahtoo. Me voimme varmuudella rukoilla, että Hän armahtaisi meitä ja vapahtaisi meidän sielumme, sillä Hänen oma tahtonsa on ihmisten vapahtaminen.

Jumalan tahto on pyhä, mutta ihmisen oma tahto on usein paha, syntinen. Jumalan pyhä tahto voi tapahtua ihmisessä ainoastaan sillä tavalla, että Jumala antaa voimaa voittaa kiusaukset ja estää ihmisen pahaa tahtoa tapahtumasta. Jumalan täytyy ottaa paljon pahuutta meistä pois, ja meidän pitää oppia paljon ja kärsiä paljon, ennenkuin Jumalan tahto voi tapahtua oikein meissä. Me emme siis saa pelätä kärsimistä, kun rukoilemme: *„tapahtukoon sinun tahtosi“*. Jeesus on opettanut kuinka meidän pitää oikein rukoilla ja puhua Jumalalle meidän omasta tahdostamme. Getsemanessa Hän tuskassaan rukoili Isäänsä ottamaan kovan kärsimisen

pois Häneltä, mutta silloin Hän myöskin rukoili, että kuitenkin tapahtuisi niinkuin Isä tahtoi, eikä niinkuin Jeesus itse tahtoi. Tuskassaan Jeesus vielä muisti, että Hänen piti totella Jumalan tahtoa ja kärsiä kova kuolema, jos Jumala sen tahtoi

Paha henki ei tahdo, että ihmiset oppisivat tuntemaan ja tottelemaan Jumalaa. Se tahtoo, että ihmiset eivät pääsisi taivaasen Jumalan luo, vaan että he saisivat ijänkaikkisen rangaistuksen. Myöskin pahat ihmiset tahtovat huonolla opetuksella ja huonolla esimerkillä johtaa meitä tekemään pahaa. He eivät tahdo, että me pyhittäisimme Jumalan nimeä, eikä että Jumalan valtakunta tulisi meille. Tässä rukouksessa me rukoilemme, että Jumala auttaisi meitä, niin että perkeleen ja pahojen ihmisten tahto ei tapahtuisi. Jumala voi antaa meille voimaa voittaa heidän kiusauksensa. — Muistakaamme myöskin, että jos me itse opetamme muita ihmisiä tekemään pahaa, niin teemme suuren synnin. Silloin Jumalan tahto ei tapahdu meissä.

Kun ihminen Jumalan armosta on syntynyt uudestaan, niin hän sydämestään toivoo, että hän voisi ajatuksissa, sanoissa ja töissä noudattaa Jumalan tahtoa. Tätä hän ajattelee enemmän kuin mitään maallisia asioita. Silloin hän voi hengessä ja totuudessa rukoilla: *tapahtukoon sinun tahtosi!* Hän pyytää hartaasti Jumalan apua juuri sentähden, että hän huomaa, että hänessä on hyvin paljon syntiä, ja että hän usein monella tavalla lankee kiusauksiin.

Taivaassa Jumalan tahto tapahtuu aivan eli täydellisesti, sillä enkelit tottelevat aina Herraa ja tekevät mitä Hän tahtoo. Maan päällä Jumalan tahto tapahtuu huonommin ja vähässä määrässä, sillä ihmiset eivät voi aivan totella Jumalaa, ja monet eivät huolikaan Häntä totella. Tässä me rukoilemme, että kerran Jumalan tahto tapahtuisi maan päällä samalla tavalla kuin taivaassa.

Kun uskossa rukoilemme tätä rukousta, niin opimme luottamaan Jumalaan. Ei tule vahinko eikä suru, ei sairaus eikä kuolema meille, joll'ei Jumala salli eli anna niiden tulla meille. Hän antaa niille ihmisille, jotka luottavat Häneen, sen mikä on heille paras. Hän koettelee ihmisiä, niinkuin Hän tahtoo. Usein tämä tuntuu surulliselta ja kovaltä meille, mutta me emme tiedä, mikä on meille parasta. Jumala yksin tietää sen. Sentähden meidän

pitää antaa itsemme Herran haltuun ja nöyrästi rukoilla: „tapahtukoon meille niinkuin sinä, Jumala, tahtoo!“

Kirje entisille oppilailleni.

Kirjoitan teille nyt yhteisen kirjeen, koska en vielä ehdi kirjoittaa jokaiselle niistä minun entisistä oppilaistani, jotka ovat minun entisiä oppilaistani, jotka ovat minulle kirjeitä kirjoittaneet. Tällä tavalla voin kertoa teille koulusta ja muusta teidän oman lehtenne kautta.

Viime syksynä oli uusi koulutalomme aivan valmis sisältä ja ulkoa. Sen yläkerroksessa alkoivat silloin kaikki luokat työnsä kukin omassa luokkahuoneessaan. Näihin huoneisiin tulee pitkästä, leveästä koridoorista, joka käy keskeltä läpi koko rakennuksen, ja jonka kummassakin päässä on suuret akkunat. Siinä oppilaat saavat olla välihetkinä, kun ulkona on pakkanen tahi paha ilma. Kauniissa ilmassa he menevät portaita alas pihalle hengittämään raitista ilmaa. Koridoorin toisella puolella on 6 luokkahuonetta. Sen toisella puolella on 2 luokkahuonetta, suuri kaunis rukoussali, jossa myös voimistellaan, sekä johtajan virkahuone, opettajainhuone ja varastohuone karttoja, kuvia ja kirjoja varten. Alakerroksessa on kaksi suurta makuuhuonetta sisäoppilaita varten sekä poikain ja tyttöjen käsityöhuoneet. Tässä rakennuksessa siis melkein koko vuorokauden on oppilaita: yöllä pienet lapset siinä nukkuvat, aamulla kaikki oppilaat siihen kokoontuvat koulutyöhön; kun useimmat luokat klo 2 lähtevät pois, jää tavallisesti joku luokka piirustamaan tahi voimistelemaan, ja päivällisen jälkeen tulevat taas toiset joukot tyttöjä ja poikia oppimaan käsitöitä. Vasta klo 7 menevät tavallisesti viimeiset joukot pois käsitöistä.

Paljon hyvää ja hyödyllistä voivat kuuromykät nyt saada oppia kouluissaan pitkänä kouluaikana, jos he ovat opinhaluiset ja ahkerat. Ennen eivät kuuromykät saaneet niin paljon opetusta, sillä kouluaika kesti ainoastaan 5 tahi 6 vuotta. Mutta kuitenkin voi silloinkin oppia paljon tärkeitä asioita. Onnettomat ovat ainoastaan ne kuuromykät, jotka eivät yhtään ole päässeet kouluun, ja

myöskin ne, jotka ovat koulussa laiskoina, eivätkä huoli vastaanottaa sitä opetusta, jota opettaja tahtoo antaa heille sitä varten, että heistä voisi tulla ymmärtäväisiä, hyviä ihmisiä.

Tärkeä on kouluaika, mutta hyvin tärkeä on myös se aika, jolloin kuuromykkä on lopettanut koulun ja rupeaa työhön aikaihmisenä. Sentähden me opettajat niin mielellämme tahdomme teiltä kirjeitä ja tietoja siitä, mitä toimitatte ja teette. Iloista on kuulla että te halusta (-mielellään) ja ahkerasti teette työtä kotona tahi opitte jotakin työtä. Eräs entinen oppilaani on nyt puusepän opissa Kuopiossa. Toinen on Sortavalassa käynyt ompelukoulussa. Tämä on minusta hyvä. Minä ajattelen, että kun joku tyttö näin on oppinut ompelemaan, olisi hänelle parasta, jos hän saa palveluspaikan hyvässä perheessä, jossa hän tekee paljon ompelutyötä, mutta myöskin vähä muita kotiaskareita eli töitä. Sillä tavalla hänellä on koti ja oma emäntä, joka voi häntä neuvoa; myöskin monellainen työ on paljoa terveellisempi kuin yksin ompeleminen. Ompelijatar, joka käy talosta taloon ompelemassa, ei ole oikein kotona missään. — Jos saa olla vanhempain luona omassa hyvässä kodissaan, niin tämä minun mielestäni on paras. Toisinaan nuoret kuuromykät eivät ymmärrä, paljonko palkkaa he ansaitsevat, vaan ovat tyytymättömät palkkaansa, vaikka he vielä tekevät hitaasti ja huonosti työtä. Eräs tyttö, joka on ensimäisen vuoden palveluksessa, kirjoitti että hänellä on liian pieni palkka, vaikka hän saa 30 m. vuodessa. Tämä oli ymmärtämättömästi kirjoitettu. Saman tytön vanhempi kuuromykkä sisar saa 40 m. vuodessa, mutta minä luulen, että hän on paljo parempi palvelija kuin nuorempi sisar. Kun oppii hyväksi palvelijaksi, niin saa tavallista suuremman palkan.

Paljon olisi minulla vielä teille sanottavaa, mutta ei kaikki yhteen kirjeesen sovi. Sydämelliset kiitokset sanon teille kaikista kirjeistä, jotka olen saanut Turtolasta, Kokemäeltä, Lohjalta, Räisälästä, Sortavalasta, Koivistolta, Viipurista, Pietarista, Rantasalmelta, Rautalammilta, Sourulta, Kiuruvedeltä, Kuusjärveltä ja kahdesta paikasta Laukaasta. Toivon että taas kirjoitatte, kun ehditte. Minä en ole kirjoittanut teille kirjeitä senkin tähden, että olen ollut jotenkin kauan vähän sairaana ja heikkona. Tänä lukuvuonna minun on täytynyt olla monta viikkoa poissa koulusta, ja kauan olen opettanut ainoastaan 2 tahi kolme tuntia päivässä. Lapset

ensimäisellä luokalla ovat nyt minun oppilaani. Siellä on nyt 4 tyttöä ja 9 poikaa, jotka oppivat puhumaan, ja vielä yksi tylsämielinen poika-raukka. Kun minä en jaksa opettaa heitä, niin eräs nuori opettaja, joka kuuntelee opetusta koulussamme, on heitä opettamassa. Yhden tunnin päivässä opetan uskontoa 6:nella luokalla, ja silloin neiti Emili Strunck on 1:sellä luokalla. Toiset opettajat ovat terveet ja opettavat samoja oppilaita kuin ennenkin. Johtaja on jo kauan ollut ylimääräisillä valtiopäivillä Helsingissä.

Maria Airas, joka viime vuonna oli 5:llä luokalla, jäi syksyllä pois koulusta sairauden tähden, ja hän kuoli Tammikuussa kodissansa.

Monet sydämelliset terveiset sanon teille meiltä kaikilta. Jääkää Herran haltuun, ja muistakaa sanat Math. Evankeliumin 26 luvun 41 värsyssä!

Kuopiossa 22 p. Maalisk. 1899.

Ystävällisesti
Naimi Helsingius.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Rautalammilla 18$^{16}/_{2}$99.

Nyt minä olen päättänyt kirjoittaa Kuuromykkäin lehden kautta tuttaville ja tuntemattomille kuuromykkäsiskoilleni sekä veljille. Ensinkin tahdon antaa tietoa teille vähän minusta. Minä olen syntynyt Rautalammilla v. 1880 ja sen jälkeen tulin kuuromykäksi. Sitten v. 1889 minut lähettivät vanhempani Kuopioon kuurojen puhekouluun. Minun koulun käyntini kesti 8 vuotta. Minä pääsin Herran P. Ehtoolliselle v. 1897 ja sen jälkeen tulin asumaan vanhempaini luoksi. Minulla on 5 veljeä ja 1 sisko. Me olemme talonväkeä. Siskoni ja veljeni käyvät Lapumäen koulussa. Isäni tilaa sanomalehteä „Savo“, siskoni tilasi „Koittoja“ ja minä tilaan „Kuuromykkäin lehteä“. Siskoni lainaa Lapumäen kirjastosta lainakirjoja tänä kevätlukukautena.

Minun pikku veljeni Kalle Hender syntyi viime Maaliskuussa. Hän kuoli viime Syyskuussa ja oli silloin puolen vuoden ja yhden

vuorokauden vanha. Meillä silloin oli ikävä velivainajata. Viime talvena minä sain ompelukoneen isältäni joululahjaksi ja silloin minä ihastuin suuresti siitä. Minä ompelen alusvaatteita veljilleni ja vanhemmilleni ja itselleni. Minä lähetän sydämmellisiä terveisiä opettajille, opettajattarille ja kaikille rakkaille kuuromykille, jotka lukevat tätä lehteä. Jääkäät Herran haltuun!

Josefiina Wehniäinen.

II.

Pyhämaalta 20 p. Helmik. 1899.

Nyt otan minä kynän käteeni ja piirrän Kuuromykkäin lehden palstoihin. Toivotan onnea ja sydämmellisiä terveisiä tuttavilleni ja tämän lehden lukijoille. Minulla oli hauska, kun joulunvietto lähestyi. Me vietimme riemulla joulua Vapahtajamme Jesuksen syntymän muistoksi. Joulutervehdyksessä me rukoilkaamme Jumalaa ja veisatkaamme riemuveisulla, vaikka eivät osaa kuurot suulla veisata, tietää Jumala kuitenkin kuuromykkien ajatukset. Niin on Jumala rakastanut syntistä ihmistä, että hän antoi ainoan poikansa maailmaa vapahtamaan ja syntisiä ihmisiä kuoleman ja kadotuksen vallasta. Jouluaamuna kirkoissamme yhdymme vapaasta sydämmestämme laulamaan tuon suloisen hymnin, jonka jo lähemmä kaksi tuhatta vuotta sitten tuo kaunis Enkeli lauloi Betlehemin kedolla köyhille, mutta Herralle rakkaille paimenille: „Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa, maassa rauha ja ihmisille hyvä tahto“. Minä olen saanut Kuuromykkäin lehden, josta tarkasti seurasin tietoja suomalaisten ja myöskin ulkomaalaisten kuuromykkien elämän vaiheista. Saan ilmoittaa etttä minä voin hyvin ja olen terve ja vielä tässä lehdessä on erittäin hauskaa ja hyvää lukemista ja minä haluan lukea niitä. Minä tahdon ottaa Kuuromykkäin lehtiä, kun olette alkanut painamaan ensimäisen ja annan teille postimerkkiä 1 markan edestä. Minä olen piikana Pyhämaalla. Paljon terveisiä minulta ja toivon onnea ja terveyttä. Hyvästi!

Alma Törnroth.

III.

Lavia 15 p. Maalisk. 1899.

Tämän kirjeen kautta tahdon veljille kuuromykille kertoa erittäin tärkeästä asiasta, raittiudesta. Tietävätkö kuuromykät mitään väkijuomain tuottamasta turmiosta; ehkä sen myönnätte, sillä kokenut kaikki tietää, vaivainen vasta kaikki kokee. Ei ole maailmassa mikään niin suurta kauhua ja turmiota tuottanut kuin väkijuomat, joita ylen taitamattomasti nautitaan, eikä ihminen koskaan hyödy siitä, vaan joutuu enemmän ja enemmän turmioon sielun ja ruumiin puolesta. Ken niihin oppii, oppii juomariksi, mutta ken tahtoo olla kohtuuden mies, niin tietäköön ettei kohtuudella ole rajoja, sillä kohtuuden miehiä on mennyt yli rajojen sikahumalaan. Sillloin hän on raivoissaan, kiroilee, sadattelee ja pilkkaa Jumalaa, ja silloin kun hän selvenee, niin ei hänelle koskaan selvene oma ruokottomuutensa, vaan hän saa kummallisen janon yhä enemmän juoda. Parempi on että hyljätään tämmöiset nautinnot ja otetaan toiset sijaan. Syö kohtuullisesti hyvää ruokaa ja juo rieskaa, se on minun paras neuvoni.

Minäkin olin kohtuuden mies, mutta menin yli rajojen ja sain paljon vahingoita kärsiä, mutta niin usein kuin olin kerran juovuksissa niin olin vähällä lopettaa päiväni. Jumala kuitenkin tempasi minun kuoleman kidasta ja olen ollut siitä asti vallan raitis koko vuoden. Kirjoitin nimeni lakkolupauksen alle ja alistun tässä Jumalan tahdon mukaan pyytämään kaikkia tämän lehden lukijoita yhtymään kanssani ja kirjoittamaan nimensä raittiuslupauksen alle. Jatkoa. *Kaarlo Markkula.*

IV.

Viipuri 25 p. Maalisk. 1899.

Rakkaat ystävät. Minä lähetän teille paljon terveisiä. Minä voin hyvin, vaikka onhan sitä minullakin joskus jotain ikävä. Meillä on tämä lehti, se tulee tosin harvoin, 8 kertaa vuodessa, mutta terveisiähän se tuopi. Eräs sisko sanoi, että hän ei rakasta K.-m. lehteä, kun siinä on niin vähän lukemista, mutta „Sanansaattaja“ tulee 24 kertaa vuodessa! Hänelle tekisi minun mieli sanoa: „jaa, sisko kulta, pidä ja lue sinä vaan „Sanansaattajaa“, mutta, ethän toki hylkää tätä pientä lehteäkään. Pitääkö minun perustaa uusi, tiheämmin ilmestyvä lehti, — vai mitä? En minä jaksa. Onhan niitä paljon muita lehtiä. Me kuuromykät ostimme niitä joululehtiä. Se oli hauska, mutta siinä oli myös niin paljon ruotsia, eikä sen sisältö ollut samaa kuin suomenkielessä. Minä kirjoitin paperille kaikki ruotsalaiset paikat suomeksi. Se oli minulle tosin vaikeaa työtä, varsinkin se „De döfstummas sång“ (Kuuromykkäin „laulu“) oli vaikein. Eräs ystävä pyysi ostaa sen huvinäytelmän suomennoksen, mutta minä en uskaltanut myydä, pelkäsin olevani yhtä tuhma niinkuin muinoin Valtter Halonen saippuakuppinsa kanssa. Minä muistan sen Kasper Pillin, joka istui minun vieressäni koulupoikana ollessani, hänen täytyi erota koulusta ahtaitten olojen vuoksi. Enkä sen koommin ole tiennyt mitään koko Kasperista. Tässä lehdessä ei ole hänestä mitään näkynyt. Missä hän on? Onko hän Jyväskylässä. Se, joka tässä lehdessä tai kirjeessä ilmoittaa minulle hänestä, hänelle olen minä kiitollinen, ja kirjoitan sitte sille, „rakkaalle“ Kasperille kirjeen, jos en kuole ja saan asua vielä tämän maan päällä. Lopetan nyt kirjeeni toivottamalla kaikille, jotka ovat tämän lukeneet hyvinvointia. Ystävyydellä

Alexander Puolakka.

„Onko ikävä?“

Usein kysytään: „onko ikävä, kun olet kuuro“, siihen tekee mieli vastata: „on“, kun toivoo saavansa kuulla kaikkea sitä, mistä on kuuleville nautintoa, ja sydämmessä on ikävä, kun näkee ympärillään niitä, joilla on kuulevat korvat, vaan itseltään puuttuu. Kun kerran taas eräs kumppani kysyi samaa, niin minä vastasin, että jos totisesti tahdot tietää, niin saat kysyä kuolleilta, onko heillä ikävä, kun ovat kuolleita. Samoin on meilläkin, me olemme tottuneet siihen hiljaisuuteen niin, että emme käsitä, mille tuntuu kuuleminen. Jos joltakin on sormi poikki niin hän pian unohtaa kivun, ja tottuu olemaan ilman sormea. Eräs ystävä taas sanoi mi-

nulle: „se on suuri armo, että sinä olet kuuro“. Minä ensin ihmettelin, mitä tämä puhe merkitsi, mutta ymmärsin jälestäpäin, että on sekin hauskaa, kun saa asua hiljaisuuden maailmassa, missä ei sielua häiritse alituinen porina ja turha lorina. Kaikkein parasta on kumminkin olla tyytyväinen niihin lahjoihin joita Jumala on antanut. Kunnia olkoon Jumalalle. *A. P.*

Huono seura.

(Suom. A. P.)

Kasvatettuna kotona, jossa totuus, hyve ja säästäväisyys oli tehnyt pojan luonteen semmoiseksi, johon jo luultiin voitavan luottaa, lähti hän, niinkuin kevään äsken puhjennut ruusu, täynnä terveyttä, elämää ja voimaa vieraasen maahan ansaitakseen ja säästääkseen rahoja ja miten mahdollista saada turvatun tulevaisuuden. Hän alkoi, niinkuin nuorukaisen tulee tehdä ja hänellä oli valoisa tulevaisuutensa edessään. Kahteenkymmeneen ikävuoteen asti, ei hän ollut seurannut tovereitaan kapakkaan, kun he jäivät, teki hän työtä. Tämä hänen käytöksensä ei ollutkaan semmoista, ettei se olisi tuottanut hedelmää, sillä jo oli hänellä puhtaassa kullassa 2,280 kruunua *) ja se olikin hänen toiveensa, että saada itselleen pieni omaisuus. Mutta viholliset väijyivät tätä nuorukaista, kumminkin oli hän voimallinen juoppoutta vastaan seisomaan, niin oli hän heikko eräässä toisessa kiusauksessa. Eräs huono nainen vietteli hänen sydämensä ja pian oli hän kahlehdittu himon ketjuilla tähän naiseen. Hänen säästämänsä rahat olivat pian menneet, pian esiintyi hän myös vieraana kapakassa. Raivoissaan hulluudestaan meni hän, kun hänellä vielä oli muutama lanttiraha jälellä ja osti revolverin. Eräänä iltana, kun hän taas tuli etsimään sitä naista, joka hävitti hänen elämänsä onnen, ampui hän kuulan naisen pään kautta ja teki niin lopun hänen elämästään. Hän tuomittiin 22 vuodeksi linnaan, kumminkin tuli hänen osaksi vaan 6; nyt istuu se nuori

1 kruunu on Ruotsin raha = 1 mk. 40 p. Suomen rahassa.

mies, ja katuu hulluuttaan yhdessä kopissa kaukana isänmaasta ja ystävistä, raakojen vankien ympäröimänä ja nauttii huonoa kohtelua. Veli, ota varoitus näistä riveistä. Anna Jumalan pelastaa ja johtaa sinua. Ole valpas ja raitis.

Älä leiki kiusausten kanssa, ristiinnaulitse ne, ennenkuin ne ristiinnaulitsevat sinut. *Veli N.*

Pieniä tietoja.

— **Kuuromykkäin auttajayhdistyksen** Turun piirillä oli vuosikokous Turussa helmik. 23 p:nä. Kuuromykkäin auttajayhdistyksellä on nykyään olemassa vaan kaksi piiriä, Turun ja Helsingin. Epäillä jo täytyy, syntyneekökään tämän useampia piirejä. — Vuosikokouksessa luettiin vuosikertomus, josta käy selville, että Turun piiriin kuuluu nykyään 106 jäsentä, jolsta 9 vakinaista ja 97 vuosijäsentä. Varoja on yhdistyksellä kaikkiaan 935 mk. 35 p. Sen jälkeen toimitettiin sääntöjen mukaiset vaalit. Piiritoimikuntaan tulivat: pastori *A. E. Nordman* (kuuluu myöskin keskustoimikuntaan), maisteri *K. E. Kahva* (myös keskust.), neiti *H. Arrhenius* (myös keskust.), opettaja *J. K. Grönroos* ja *H. A. Jukola* sekä neiti *S. Liljefors*. Tilintarkastajiksi valittiin neidit *A. Schalien* ja *H. Liljefors* sekä varatarkastajaksi nti *L. Sahlberg*.

— **Kuuromykkäin sielunhoito** oli vilkkaan keskustelun alaisena Tampereen kuuromykkäinyhdistyksen viime kokouksessa. Kysymyksen alusti tyänjohtaja *Gabr. Attila*, tehden selkoa viimeisen yleisen kirkolliskokouksen keskusteluista ja päätöksistä aistiviallisten sielunhoidon parantamiseksi. Kirkolliskokouksen päätösten yleensä katsottiin melkoisesti poistavan aistiviallisten sielunhoidossa vallitsevaa puutteellisuutta, mutta pidettiin kuuromykille edullisempana, että paikkakuntiin, missä sanotunlaisia aistiviallisia enemmältä asuu, otettaisiin kuuromykkäin merkkikieltä taitavia sielunpaimenia. Näille maksaisi valtio kuuromykkäin sielunhoidosta kohtuullisen vuosipalkkion esim. 500 mk. ja velvoitettaisiin asianomaiset papit säännöllisesti sunnuntaisin pitämään jumalanpalveluksia kuuromykille erikseen.

Kun itse kuuromykät ovat puheeksi ottaneet sielunhoitonsa parantamisen, on syytä toivoa, että ne joilla vaikutusvalta on, luo-

vat asiaan huomioonsa ja tekevät voitavansa poloisten hengellisen elämän virkistyttämiseksi. — A:lehti.

— **Tarkastaja V. Forsius** tarkasti t. k. 16 ja 17 p. Mikkelin kuuromykkäin koulua.

— **Hautaus.** Kuuromykkä kuvanveistäjä Albert Tallrothin ruumis vietiin viime lauantaina pataloogisesta sairashuoneesta Helsingin rautatienasemalle. Lähtiessä piti khra Ivar Forsman rukouksen. Saattamassa oli paitse omaisia ja tuttavia, Helsingin kuuromykkäyhdistys, jonka puheenjohtaja toimittaja I. Hirn piti asemalla puheen. Useita seppeleitä laskettiin arkulle.

Ruumis tuotiin sitten tänne, jossa se eilen iltapäivällä haudattiin. Ruumissaatto lähti rautatienasemalta, jossa raittiusseura Alun lauluseura lauloi muutamia hengellisiä lauluja. Lähinnä ruumisvaunua seurasi täkäläinen kuuromykkä-yhdistys ja raittiusseura Alku jalan, sitten lukuisa saattojoukko. Hautauksen toimitti provasti I. A. Heikel, omistaen m. m. muutamia lämpimiä muistosanoja vainajalle. Hautauksen loputtua „lauloi" Vaasan kuuromykkä-yhdistys liikkeillä laulun „Nuorten rukous."

Haudalle laskettiin seppeleitä Tampereen, Helsingin, Turun ja Vaasan kuuromykkä-yhdistyksiltä, Jyväskylän kuuromykkäin koululta, Turun kuuromykkäkoulun opettajilta, raittiusseura Alulta ja lukuisilta omaisilta ja tuttavilta.

— **Kunnianosoitus vainajalle.** Kun kuuromykän kuvanveistäjän *Albert Tallrothin* ruumis viime lauvantai-yönä kuljetettiin rautateitse Tampereen ohitse Vaasaan, olivat Tampereen kuuromykät kaikki kokoontuneet rautatieasemalle viimeistä kunnioitustaan vainajalle osottamaan, laskemalla arkulle kauniin seppeleen ruumisvaunussa ennalta olleiden 30:n lisäksi. Hautauspäivänä toimitti Tampereen kuuromykkäyhdistys kuuromykille pienen juhlallisuuden, kertoo A:lehti.

— **Kuuromykkä läkkiseppä Jabok Smott** Kuopiosta muutti Mikkeliin työhön herra K. A. Sjöström'in konepajaan.

Sisältö: Aina Aleksandra Hellström (kuvalla). — † Kuollut. — Herran rukous (jatk.). Kirje entisille oppilailleni. — Kirjeitä kuuromykiltä I, II, III, IV. — „Onko ikävä?" — Huono seura. — Pieniä tietoja.

Mikkelissä, Aleks. Kasurisen kirjapainossa, 1899.